

Hej Bettina

Mange mange gange undskyld, vi kom lige til at snakke om da Emil gik ude hos dig sidste år og så slog det os at vi havde lovet at skrive om hvordan han havde oplevet det og hvad han havde fået ud af det. Først vil vi sige at det altid har været dejligt at komme i huset. Vi er altid blevet modtaget med et smil og åbne arme, det har været dejligt. Du har altid lyttet til os og taget os alvorligt og du har altid været god til at give Emil det skub der en gang i mellem skal til uden at presse ham. Du har set ham og du har også set at han har trænet hjemme, så din ros, opmuntring, glæde, energi og altid klar med noget nyt gjorde at Emil var utrolig glad for at skulle af sted og derfor også altid var glad for at øve og træne hjemme. Han kunne tydelig mærke at der skete noget med ham og vi kunne se at det hjalp ham. Han kunne specielt i læsningen tydeligt høre at han blev bedre til at læse sammenhængende og uden de store ophold. Samtidig fik han sat hans læsehastighed utrolig meget op. Det var altid nogle spændende øvelser og udfordringer du kom med og det var altid sjovt at komme hjem og prøve tingene af. Emil har også haft sjov med hans venner som prøvede nogle af opgaverne men ikke kunne. Mange af vores venner har også prøvet og Emil har haft gang i hans lærer i specialundervisning. Hun har efterfølgende meldt sig til et kursus hos jer. Vi har også købt nogle af legerne i DEN GAMLE SKOLE, de bringer stor lykke og er en udfordring til alle.

Emil har fået større selvværd og en del mere selvtillid. Han er blevet bedre til at gå til opgaverne og har fået et større overblik over dem. Han har fået en god balance i kroppen. Denne balance bruger han så også i hans fritidssports brydning.

Han har fået nemmere ved at angribe ordene i et stykke og har fået en større læsehastighed. Det engelske sprog har han også fået en større og bedre tilgang til, han er begyndt at bruge sproget en del mere.

Vi har som familie været glade for forløbet ude hos dig Bettina, vi er alle blevet en lille smule kloge og det er jo dejligt.

Efterfølgende er Emil også blevet testet i dansk af hans specialundervisnings lærer. Hun var dybt forvirret og troede næsten ikke hendes egne øjn, Emil havde bare sprunget et stort spring fremad, så stort at det var første gang hun havde oplevet det.

I Emils klasse er der tre ordblinde børn og de får næsten den samme undervisning, men det var kun Emil som havde gjort så kæmpe stor fremgang. Derfor var hans lærer meget forundret og ville vide hvad der var sket og hvorfor vi troede at det var sket.

Så alt i alt har Emil fået en lettere hverdag.

Kærlig hilsen Familien fra Randers